

Meditație transcendențială

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- M-așez în lotus ca un zar pe tablă
Ce tinde să renască-n absolut
Și simt în pori acordul fin de nablă
Curgând încet fără anacolut.

Îmi umplu creuzetul minții goale
Cu prana din natură, numai tu
Alergi desculță provocând răscoale
În casa timpului, ai un atu

Când infinitului i-atingi coloana
Cu pulsul inimii pășind încet,
Iar eu ating sub palma ta nirvana -
De când te vreau am devenit ascet.

- La antipodul lumii veșnicia
Se-ascunde-n lotuși, ochii se închid,
N-am studiat nici yoga, nici magia,
Sunt uneori un suflet apatrid.

Mă bântuie-ntunericul, lumina
E-un fel de schimb apatic, necesar,
De-aceea-mi urc spre stele rădăcina
Să fur din cer al zeilor nectar.

Cobor, apoi, în templul ființei tale
Să-mi regăsesc destinul altoit
În profunzimi. Făpturi transcendente
Vom fi mereu, așa ne-am întâlnit.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif